

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 2218

гр. София, 14.03.2023 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 72
състав**, в закрито заседание на 14.03.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Камелия Серафимова

като разгледа дело номер **2451** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.46,ал.5 от ЗОС, във връзка с чл.166 от АПК.

Образувано е искане на Е. В. Ц. от [населено място] за спиране изпълнението на Заповед № РК-С-23-Рд-09-197/22.01.2023 година на Кмет на Район „К. село“, с което последният отменил Заповед за настаняване №ЖН-04-19/16.04.20214 година на Кмет на Район „К. село“- Столична община, с която Е. В. Ц. е настанена в общинско жилище, находящо с в [населено място] , Район „К. село“ ,[жк], бл.134 А, вх. Б,ет.14, ап.123 и прекратил сключения въз основа на Заповед за настаняване № ЖН-04-19/16.04.2014 година Договор за наем № РД92-Д-74/30.05.2014 година между Столична община, Район“ К. село“- наемодател и Е. В. Ц.- наемател за предоставяне за ползване по наем общинско жилище, находящо се в [населено място], Район „К. село“, „ж. к.“ Хиподрума“ , [жилищен адрес] вх .Б ет.14, ап.123.

Настоящият съдебен състав намира искането за обезпечение на иск за недопустимо, защото на първо място производството не е исково, а административно и оспорваният е депозирал жалба до АССГ, а не иск. Разпоредбата на ГПК относно обезпечение на иска изобщо не може да намери приложение в настоящата хипотеза, защото съгласно чл.391 от ГПК, Обезпечение на иска се допуска, когато без него за ищеца ще бъде невъзможно или ще се затрудни осъществяването на правата по решението и ако искът е подкрепен с убедителни писмени доказателства, или бъде представена гаранция в определения от съда размер съгласно [чл. 180](#) и [181 от Закона за задълженията и договорите](#). Съдът може да задължи ищеца да представи парична

или имотна гаранция в определен от него размер и в случая по ал. 1, т. 1. Размерът на гаранцията се определя от размера на преките и непосредствени вреди, които ответникът ще претърпи, ако обезпечението е неоснователно. Държавата, държавните учреждения и лечебните заведения по [чл. 5, ал. 1 от Закона за лечебните заведения](#) се освобождават от представяне на гаранция. Обезпечение на иска се допуска и когато делото бъде спряно.

Това искане следва да бъде оставено без разглеждане и производството по делото прекратено в тази му част.

На тъй като процесуалният представител на оспорващия смесва предпоставките за спиране изпълнението на заповедта и предвид изрично направено искане за спиране изпълнението на Заповедта, настоящият съдебен състав намира, че следва да го разгледа като искане за спиране изпълнението на заповедта на основание чл.166 от АПК.

Съдът намира това искане за спиране изпълнението на заповедта за процесуално допустимо, а разгледано по същество за основателно. Съображенията за това са следните:

В нормата на чл.46 от ЗОБС са визирани предпоставките, при наличието на които наемните правоотношения се прекратяват, едно измежду които е по т.7- отпадане на условията за настаняване на наемателя в общинско жилище. По силата на алинея втора, наемното правоотношение се прекратява със заповед на органа, издал настанителната заповед. В заповедта се посочват основанията за прекратяване на наемното правоотношение и срокът за опразване на жилището, който не може да бъде по-дълъг от един месец. При прекратяване на наемното правоотношение на основание ал. 1, т. 2 към заповедта по ал. 2 се прилага настанителна заповед за друго общинско жилище, ако наемателят отговаря на условията за настаняване. При изтичане на срока на настаняване наемното правоотношение може да бъде продължено, ако наемателят отговаря на условията за настаняване под наем в общинско жилище. Съгласно алинея 5 на чл.46 от ЗОС Заповедта по ал. 2 може да се обжалва пред административния съд по реда на [Административнопроцесуалния кодекс](#). Жалбата не спира изпълнението на заповедта, освен ако съдът разпореди друго. Решението на административния съд е окончателно.

Когато по силата на изрична законова разпоредба се предвижда предварително, незабавно изпълнение на определена категория административни актове се презюмира наличието на една, повече или на всички предпоставки по чл. 60, ал. 1 от АПК. В този случай, предпоставка за спиране от съда на изпълнението на заповед, издадена по реда на чл. 46 от ЗОБС е наличието на противопоставим друг интерес спрямо адресата на заповедта, който по степен на важност е от категорията на изброените в цитираната разпоредба на кодекса. В тежест на оспорващия е да представи доказателства за наличието на такъв свой противопоставим интерес, който съгласно нормата на чл. 166, ал. 4 във връзка с ал. 2 от АПК се изразява в

настъпването на значителни или труднопоправими вреди за оспорващия.

Фактът, че законодателят е посочил, че жалбата не спира изпълнението на заповедта, води до предварително изпълнение на административен акт по отделен закон, без предвидена изрична забрана за съдебен контрол, което съгласно чл.166, ал.4 АПК може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на чл.166, ал.2 АПК. В този смисъл е и ТР № 5/2009 г. на ОСС на ВАС. Това е така, защото макар предварителното изпълнение на заповедта от 07.10.2016 година, да не е допуснато с разпореждане на издалия го орган по чл.60, ал.1 АПК, а следва от специална законова разпоредба – чл.65, Ал.4 ОТ ЗОБС, искането за спиране има годен предмет, без произнасянето по него да е изключено от изрична законова забрана за такъв съдебен контрол. Искането е подадено е лице, което е адресат на заповедта, което от своя страна обуславя и легитимацията на лицето по чл.166, ал.4 АПК да претендира спиране на незабавното ѝ изпълнение.

Предпоставките за спиране, са визирани в чл.166 от АПК и касаят няколко хипотези. По принцип, оспорването спира изпълнението на административния акт. По изключение, при всяко положение на делото до влизането в сила на решението по искане на оспорващия съдът може да спре предварителното изпълнение, допуснато с влязло в сила разпореждане на органа, издал акта по чл. 60, ал. 1, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда. Изпълнението може да се спре само въз основа на нови обстоятелства. По силата на чл.166, ал.4 от АПК, допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал. 2/ пред каквото хипотеза сме изправени. От анализа на правните разпоредби и видно, че съдът може да го спре във всяко положение на делото до влизане на решението в сила съгласно чл.166, ал.4 вр. ал.2, изр.1 АПК - подадено едновременно с жалбата, искането за спиране не е недопустимо и поради просрочие.

За разлика от случаите, в които административният орган с разпореждане допуска предварително изпълнение на издадения от него административен акт, след като прецени, че са налице предпоставките чл.60, ал.1 АПК, в случаите по чл.166, ал.4 АПК законодателят е, който нормативно презюмпира наличието на една или повече от тези критерии, в чиято защита изключва суспензивния ефект на оспорването по чл.166, ал.1 АПК и позволява незабавното изпълнение на акта. Спирането предполага наличие на друг противопоставим правен интерес, който по степен на важност е съпоставим или надделяващ над тези, защитени от това по силата на закона предварително изпълнение. В съответствие с това, заповедите по чл.46 от ЗОБС по силата на изрична законова разпоредба- чл.46, ал.5 са незабавно изпълняеми на нормативно основание с оглед осигуряване изпълнението на заповедта. При допуснато предварително изпълнение на заповедта по силата на закона за административният орган няма задължение да доказва предпоставките по чл.60, ал.1

АПК - съществуването на особено важен обществен интерес, подлежащ на защита.

В конкретния случай, допуснатото предварително изпълнение на заповедта е по силата на закона и то с изрична правна норма. В този смисъл, за административния орган не съществува задължение да мотивира защо допуска предварителното изпълнение на заповедта и да излага конкретни съображения в тази насока за да обоснове и мотивира допуснатото предварително изпълнение. Специалният Закон за общинската собственост не урежда хипотезите и предпоставките, при които съдът може да спре допуснатото предварително изпълнение по силата на закона, при което приложение намират разпоредбите на чл.166, ал.4 вр. ал.2 АПК. В тежест на оспорващия, който иска спиране, да установи предпоставките, визирани в чл.166 от АПК, като докаже, че незабавното изпълнение на заповедта би могло да му причини значителна или трудно поправима вреда. Твърдението на оспорващия, че допуснатото предварително изпълнение по силата на закона ще му осуети възможността да живее в жилището/ в което е направил ремонт и обстоятелството, че жилището е включено в Списък за продажба на 1464 броя общински жилища , находящи се на територията на СО за продажба на настанените в тях по административен ред наематели съгласно Приложение №1- Решение №340/26.05.2022 година, сочи на извод, че за оспорващия ще настъпят значителни и трудно поправими вреди от предварителното изпълнение, които ще бъдат съществени и непоправими, тъй като той вече няма да има качеството на настанено лице в това общинско жилище и би му попречило да участва при закупуването на жилището, каквото намерение сочи, че има. Допуснатото предварително изпълнение на Заповедта по силата на закона би довело до невъзможност наемателят да има достъп до жилището, както и невъзможност да участва в закупуването му, което обуславя защита интереса на наемателя и освен това, вредите, които биха настъпили са значителни и/или трудно поправими, а това обуславя спиране изпълнението на заповедта, които да засягат или накърняват негов личен интерес, който е със същата или по-висота степен на важност от тази на обществения интерес да се осигури изпълнението на заповедта.

Воден от гореизложеното и на основание чл.166, ал.4 АПК, вр с чл.46, ал.5 от ЗОС от ЗМ, Административен съд-София- град

О П Р Е Д Е Л И :

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ ИСКАНЕТО НА Е. В. Ц. от [населено място] ЗА ОБЕЗПЕЧЕНИЕ НА ИСК ПО РЕДА ЧЛ.391 ОТ ГПК.

ПРЕКРАТЯВА ПРОИЗВОДСТВОТО ПО АДМ. ДЕЛЮ № 2451/2023 ГОДИНА ПО ОПИСА НА АССГ В ТАЗИ МУ ЧАСТ.

СПИРА ИЗПЪЛНЕНИЕТО НА Заповед № РК-С-23-Рд-09-197/22.01.2023 година на Кмет на Район „К. село“, с което последният отменил Заповед за настаняване №ЖН-04-19/16.04.20214 година на Кмет на Район„ К. село“- Столична община, с която Е. В. Ц. е настанена в общинско жилище, находящо с в [населено място] , Район „К. село“ ,[жк], бл.134 А, вх. Б,ет.14, ап.123 и прекратил сключения въз основа на Заповед за настаняване № ЖН-04-19/16.04.2014 година Договор за наем № РД92-Д-74/30.05.2014 година между Столична община, Район“ К. село“- наемодател и Е. В. Ц.- наемател за предоставяне за ползване по наем общинско жилище, находящо се в [населено място], Район„ К. село“, „ж. к.“ Хиподрума“ , [жилищен адрес] вх .Б ет.14, ап.123.

НА основание чл.138,ал.1 АПК препис от определението да се изпрати на страните.

Определението подлежи на касационно оспорване пред ВАС на РБ в 7 дневен срок от получаване на препис от същото,съгласно разпоредбата на чл.211,ал.1 АПК

СЪДИЯ: